

Romantický večer ve dvou

Daniel Landa

Za chvíli ve svitu svíc, cinkne o sebe sklo,
mi zas na tváři svý, úsměv vykouzlíš.
Musím ti něco říct, zatím to neprasklo,
lidé jsou často zlí, jak sám dobře víš.

Ještě si nenarazil v životě na hnusnou lež,
no a teď tu jsem já, i když mi neuvěříš.
Nečekej slitování dokud neodejdeš,
jsem drahá kočka a tys měl být moje myš.

Já se rozplývám jak sen,
jenž je krutým ránem odnesen.
Mám ráda drahý hry, tak už to víš.
Smutně zíráš na mou tvář,
jak se proměňuje svatozář,
až hlavou bolavou střízlivíš.

Řekni jak dlouho mě znáš,
proč mě vkládáš do básní,
řekni mi za koho mě máš,
ať se to rychle vyjasní.
Já jsem ta nebezpečná,
opravdu veliká mrcha,
lámu na setkání srdce,
konto a pas.
Na místo romantiky,
přichází studená sprcha,
radši utíkej k mámě,
na mě máš ještě čas.

Já se ti rozplývám jak sen,
jenž je krutým ránem odnesen.
Mám ráda drahý hry a tak už to víš.
Smutně zíráš na mou tvář,
jak se proměnila svatozář
a s hlavou bolavou, odcházíš.